

JUSTITS MINISTERIET

Dato: 6. april 2022
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Pierre Nydal
Sagsnr.: 2021-10-0780
Dok.: 2379933

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

Forslag til lov om ændring af lov om politiets virksomhed, straffeloven, lov om vagtvirksomhed, lov om social service og lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Styrket indsats mod utryghedsskabende adfærd og kriminalitet)

I. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 23. februar 2022 til den 23. marts 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

3F, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Alkohol og Samfund, Amnesty International, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Arriva, ATAX Arbejdsgiverforening for indehavere af taxi-, OST., limousine- og sygetransport, Banedanmark, Blå Kors, Bryggeriforeningen BUPL, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Centralforeningen af Taxaforeninger i Danmark (C.A.T.) Coop Danmark A/S, Copenhagen Business School (CBS) – CBS LAW Danmark, Danmarks Jurist- og Økonomforbund, Danmarks Lærerforening, Danmarks Restaurationer og Caféer, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab, Dansk Center vedr. Alkoholisme og andre Afh ngighedssygdomme, Dansk Detail, Dansk Erhverv, Dansk Funktion rforbund – Serviceforbundet, Dansk Handicap Forbund, Dansk Jernbaneforbund, Dansk Kvindesamfund, Dansk Mobilitet, Dansk Person Transport (DPT), Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Transport og Logistik, Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsf rere, Danske

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Handicaporganisationer, Danske Motorcyklister, Danske Regioner, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Det Kriminalpræventive Råd, DI, DI Service, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsforening, Domstolsstyrelsen, DSB, DTL – Danske Vognmænd, FADD – Foreningen af Døgn og Dagtilbud for udsatte børn og unge, Faggruppen af Socialrådgivere i Kriminalforsorgen, Familieretshuset, FDM – Forenede Danske Motorejere, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Socialchefer, Formanden for Forbrugerklagenævnet, Fængselsforbundet, Færdselsstyrelsen, Gadejuristen, Gældsstyrelsen, Hjælp Voldsofre, HK Handel, HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Politiet og Anklagemyndigheden, Horesta, Institut for Menneskerettigheder, Jernbanenævnet, Joan-Søstrene, Justitia, KFUKs sociale arbejde, Komiteen for Sundhedsoplysning, Kommunernes Landsforening (KL), Kraka, Kriminalforsorgsforeningen, Kvinderådet, Kvinno, Københavns Kommune, Københavns Retshjælp, Københavns Universitet – Det Juridiske Fakultet, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsforeningen L nken, LGBT+ Danmark, Lokaltog, LOS – Landsorganisationen for sociale tilbud, Lægeforeningen, Metroselskabet, Metroservice, Midtjyske jernbaner, Midttrafik, Movia, NOAH-Trafik, Nordjyllands Trafikselskab, Nordjyske Jernbaner, Odense Letbane, Offerrådgivningen i Danmark, Politidirektørforeningen, Politiforbundet, Red Barnet, Reden i København, Aarhus, Odense og Aalborg, Reden International, Reitan Convenience Denmark A/S (7/11), Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Sikker Trafik, Rådet for Socialt Udsatte, Salling Group, Samtlige byretter, SAND – De hjemløses landsorganisation, Serviceforbundet, SikkerhedsBranchen, SMVdanmark, Socialpædagogerne Landsforbund, SSP Samrådet, Syddansk Universitet – Det Samfundsvidenskabelige Universitet Aarhus, S - og Handelsretten, Trafikselskaberne i Danmark, Trafikstyrelsen, Ungdommens Røde Kors, Vagt- og Alarmbranchens Arbejdsgiverforening, Vagt- og Sikkerhedsfunktion rernes Landsammenslutning, Vejdirektoratet, Vestbanen, Vestre Landsret, Vikarbureauernes Brancheforening, Vin og Spiritusorganisationen i Danmark, Østre Landsret, Ålborg Universitet – Juridisk Institut, Aarhus Letbane og Aarhus Universitet – Juridisk Institut.

II. Høringssvarene

1. Indledning

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark, ATAX Arbejdsgiverforening for persontransport, Vagt- og Sikkerhedsfunktionærenes Landssammenslutning, FADD – Foreningen af Døgn og Dagtilbud for udsatte børn og unge, Den Danske Dommerforening, Børne- og Kulturchefforeningen, LGBT+, DSB, De Samvirkende Købmænd, Kommunernes Landsforening (KL), HORESTA, Vagt- og Sikkerhedsindustrien (DI), Hjælp Voldsofre, Socialpædagogerne, Børns Vilkår, Det Kriminalpræventive Råd, Danmarks Restauranter og Caféer, Institut for Menneskerettigheder, KVINFO, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, SSP-Samrådet, Dansk Erhverv, Domstolsstyrelsen, Politiforbundet, Vejdirektoratet, Familieretshuset, Færdselsstyrelsen, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Forbrugerombudsmanden, Danske Regioner, Færøernes Landsstyre, Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskabet i Danmark, Banedanmark, FDM, HK Landsklubben Politiet og Anklagemyndigheden, Det Nationale Integrationsråd, Metroselskabet, Ankestyrelsen, Østre Landsret, Dansk Arbejdsgiverforening og Forbrugerrådet Tænk.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar. Samtlige høringssvar er vedlagt.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i *kursiv*.

2. Generelt

Politiforbundet, Vejdirektoratet, Familieretshuset, Færdselsstyrelsen, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Forbrugerombudsmanden, Danske Regioner, Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskabet i Danmark, Banedanmark, FDM, HK Landsklubben Politiet og Anklagemyndigheden, Det Nationale Integrationsråd, Dansk Arbejdsgiverforening, Forbrugerrådet Tænk og Metroselskabet har ingen bemærkninger lovforslaget.

Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejdsmarkedschefer i Danmark anfører generelt, at foreningen kan tilslutte sig lovforslaget og bemærker, at lovforslaget indeholder mange gode tiltag, som vil kunne bidrage til at begrænse episoder med vold og uro i nattelivet. Foreningen

henleder endvidere opmærksomheden på, at navnlig forslaget om ændrede regler om forældrepålæg og børne- og ungepålæg vil kunne medføre et større ressourcetræk i kommunerne.

Hjælp Voldsofre, Det Kriminalpræventive Råd, LGBT+ og Danmarks Restauranter og Caféer støtter generelt lovforslagets intention om at øge trygheden i nattelivet.

Dansk Erhverv bemærker bl.a., at Dansk Erhverv generelt ikke kan bakke op om nedlukninger af erhvervslivet i udvalgte zoner, men at der kan være fordele ved at begrænse mulighederne i enkelte, stærkt begrænsede områder, hvis det sker med færrest mulige byrder for de relevante aktører. Dansk Erhverv bemærker endvidere, at det er vigtigt, at der kommer en målbar effekt at tiltagene, således at disse kan holdes op mod de begrænsninger, som tiltagene medfører for det berørte erhverv.

3. Krav om brug af dørmand på serveringssteder i nattelivszone

Det Kriminalpræventive Råd (DKR) anbefaler, at udsk nkningsstederne påtager sig et større ansvar for at forebygge vold f.eks. ved at håndtere konflikter og hjælpe fulde folk med at komme godt hjem. DKR bemærker, at uddannede dørmand har de bedste forudsætninger for at varetage dette arbejde, og DKR deler derfor Justitsministeriets opfattelse af, at autoriserede dørmand og vagter vil kunne bidrage til større tryghed i nattelivszone, herunder foran serveringsstederne. DKR anbefaler, at dørmand mv. videreuddannes i dialogbaseret konflikthåndtering og ansvarlig udskænkning.

Vagt- og Sikkerhedsindustrien (DI) er positive over for forslaget om at indføre krav om brug af en dørmand på serveringssteder i nattelivszone.

Hjælp Voldsofre anfører, at forslaget om at indføre krav om brug af en dørmand på serveringssteder er særdeles velkomment. Hjælp Voldsofre ser positivt på initiativer, der kan bidrage til at forhindre, at simple uoverensstemmelser eller skænderier foran en k  ind til et serveringssted udvikler sig og måske ender i et egentligt overfald. Hjælp Voldsofre anfører endvidere, at opgaven b r varetages af autoriserede dørmand og er således tryk ved den foreslåede ordning.

Horesta støtter generelt intentionen om at øge trygheden for nattelivets gæster og bakker overordnet op om det foreslåede krav om, at der på serveringssteder beliggende i nattelivszone skal gøres brug af en autoriseret

dørmand i nattetimerne. Horesta bemærker dog, at kravet kan være en unødvendig økonomisk byrde for navnlig restauranter, der i dag har natbevilling til kl. 1 eller kl. 2, og hvor servering af mad – og ikke alkohol – udgør den overvejende del af den service, der ydes, og mindre beværtninger, hvor der almindeligvis ikke er problemer med at sikre god ro og orden. Horesta foreslår på den baggrund, at sådanne serveringssteder undtages fra kravet.

Dansk Erhverv og Danmarks Restauranter og Caféer peger ligeledes på, at et generelt krav om brug af en autoriseret dørmand på serveringssteder kan være økonomisk byrdefuldt, ligesom kravet vil ramme dele af branchen, hvor det ikke giver mening. Til støtte herfor anføres bl.a., at der er betydelig forskel på, om der er tale om en restaurant eller et diskotek, en natklub eller lignende. Danmarks Restauranter og Caféer foreslår på den baggrund, at kravet alene skal gælde for virksomheder, der har åbent længere end til kl. 2.

Som det fremgår af pkt. 3.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, er det Justitsministeriets vurdering, at autoriserede dørmænd kan bidrage til at skabe større tryghed i nattelivet, herunder navnlig ude foran serveringssteder. Lovforslaget har således til formål at sikre en øget tilstedeværelse af dørmænd i landets nattelivszoner, hvor der er en tæt koncentration af natklubber, barer, caféer mv., og hvor d rm ndene f.eks. vil kunne gribe hurtigt ind og tilkalde politi, hvis en situation er ude af kontrol.

Justitsministeriet bemærker, at serveringssteder, herunder restauranter, der har alkoholbevilling til at sælge alkohol med en alkoholvolumenprocent på 2,8 eller derover til nydelse på eller ved salgsstedet, ikke vil omfattes af kravet om brug af en dørmand, hvis serveringsstedet vælger ikke at sælge alkohol med en alkoholvolumenprocent på 2,8 eller derover til nydelse på eller ved salgsstedet i tidsrummet fra kl. 24 til kl. 5, uanset om serveringsstedet har en alkohol- og natbevilling, der gælder til senere end kl. 24. Endvidere bemærkes det, at kravet alene gælder i et begrænset tidsrum (fra kl. 24 til kl. 5) og alene i nattelivszonerne, hvor der er en tæt koncentration af natklubber, barer, caféer mv.

Justitsministeriet har på baggrund af høringssvaret præciseret i lovforslagets pkt. 3.1.3 og bemærkningerne til § 6 c, stk. 1, at kravet om brug af en dørmand efter den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 c, stk. 1, skal forstås i overensstemmelse med ovenstående.

4. Forbud mod detailsalg m.v. af alkohol i nattelivszoner

Det Kriminalpræventive Råd (DKR) anerkender lovforslagets intention om at øge trygheden i nattelivet og erklærer sig enig i forslaget om et forbud mod detailsalg af alkohol i nattelivszoner fra kl. 24 til kl. 5.

Hjælp Voldsofre anfører, at der i de situationer, hvor en fest er flyttet ud på gaden og tiltrækker festende unge, sker en del uoverensstemmelser og overfald. Hjælp Voldsofre har ingen betænkeligheder ved, at der indføres et forbud som det foreslåede.

Dansk Erhverv og De Samvirkende Købmænd kan ikke støtte forslaget om at indføre et forbud mod detailsalg mv. af alkohol i nattelivszoner. Til støtte herfor anføres bl.a., at de berørte virksomheder vil blive ramt på den samlede omsætning, fordi forbuddet ikke alene vil medføre et tab på fortjenesten ved salg af alkohol, men tillige medføre tabt fortjeneste som følge af manglende mulighed for mersalg/følgesalg. Endvidere anføres det, at der vil ske en skævvridning af konkurrencen, fordi de berørte virksomheder stilles ringere end de virksomheder, der ligger uden for nattelivszoner. Endvidere vil et forbud indebære, at salget flytter til butikker, der er ligger uden for nattelivszoner, ligesom der er risiko for omgåelse af forbuddet.

De Samvirkende Købmænd anfører, at det bør præciseres i lovbemærkningerne, at forbuddet mod salg af alkohol tillige omfatter serveringssteder, når salget ikke sker til nydelse på eller ved salgsstedet, og når der således er tale om detailsalg. Derudover foreslår De Samvirkende Købmænd, at der – bl.a. af hensyn til forslaget væsentlige økonomiske konsekvenser – fastsættes en længere overgangsperiode i relation til lovens ikrafttrædelsestidspunkt, som er fastsat til den 1. juli 2022. For så vidt angår lovforslagets konsekvenser for erhvervslivet, herunder konkurrenceretlige konsekvenser, opfordrer De Samvirkende Købmænd til, at lovforslaget drøftes indgående med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Som det fremgår af pkt. 3.2.1 til lovforslagets almindelige bemærkninger, er det Justitsministeriets opfattelse, at der er behov for tiltag, der begrænser incitamentet til at flytte festen ud på gaden og i stedet trækker festen ind på serveringsstederne, hvor der er mere opsyn og kontrol, og at et forbud mod bl.a. detailsalg af alkohol i nattetimerne i nattelivszonerne kan være et egnet middel til at sikre dette. Der henvises i den forbindelse til, at det vides fra flere internationale studier, at en høj koncentration af barer og detailbutikker i et givent område, der sælger alkohol, har en sammenhæng med

mængden af kriminalitet i området. Formålet med initiativet er på denne baggrund navnlig at reducere kriminalitet, herunder vold, i nattelivet. Justitsministeriet finder på den baggrund ikke, at forslaget er uforholdsmæssigt i forhold til de økonomiske konsekvenser, som forslaget indebærer for de berørte virksomheder, idet der herudover henvises til, at forbuddet gælder i et begrænset tidsrum fra kl. 24 til kl. 5.

For så vidt angår det anførte om risikoen for omgåelse bemærkes det, at den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 d, stk. 3, indeholder et forbud mod udbringning af alkoholholdige drikkevarer med en alkoholvolumenprocent på 2,8 eller derover til steder, hvortil der er almindelig adgang i nattelivszoner. Det fremgår af pkt. 3.2.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at forbuddet mod udbringning bl.a. vil indebære, at der ikke må ske udbringning eller levering af alkoholholdige drikkevarer til en kunde, der befinder sig på et sted inden for en nattelivszone, hvortil der er almindelig adgang. Formålet med denne bestemmelse er at mindske risikoen for omgåelse af forbuddet.

I lyset af det af De Samvirkende Købmænd anførte om, at det i lovbemærkningerne bør præciseres, at serveringssteder beliggende i nattelivszoner heller ikke må foretage detailsalg af alkoholholdige drikkevarer i tidsrummet fra kl. 24 til kl. 5, bemærkes det, at det i de specielle bemærkninger til § 6 d er blevet præciseret, at serveringssteder, der er omfattet af undtagelsen efter den foreslåede § 6 d, stk. 2, ikke vil kunne foretage almindeligt detailsalg af alkoholholdige drikkevarer.

For så vidt angår det af De Samvirkende Købmænd anførte om, at der bør indføres en længere overgangsperiode i relation til lovens ikrafttrædelsestidspunkt, bemærker Justitsministeriet, at lovgivning, der har direkte konsekvenser for erhvervslivet, som hovedregel skal træde i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli med det formål at ensrette informationen til virksomhederne om al ny regulering. På den baggrund har Justitsministeriet ikke fundet anledning til at ændre tidspunktet for lovens ikrafttræden. Endvidere bemærkes det, at Justitsministeriet i forbindelse med lovforslagets fremsættelse vil anmode Folketinget om, at behandlingen af lovforslaget tilrettelægges således, at loven vil kunne vedtages mindst fire uger før lovens ikrafttrædelse.

For så vidt angår det af De Samvirkende Købmænd anførte om konsekvenserne for erhvervslivet, herunder de konkurrencemæssige konsekvenser, er det Justitsministeriets vurdering, at lovforslaget ikke medfører sådanne

økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, at der er grundlag for at foretage en kvantificering af lovforslaget. Justitsministeriet har i denne forbindelse været i kontakt med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen om eventuelle konkurrencemæssige konsekvenser, men ministeriet har ikke på den baggrund fundet anledning til at præcisere de erhvervsrettede konsekvenser i lovforslaget.

Horesta bakker op om forslaget og anfører, at et forbud som det foreslåede uden tvivl vil have en positiv effekt på ”festen i gaden”. Horesta bemærker dog, at politiet i forbindelse med udpegning af nattelivszoner bør være opmærksom på, at zonegrænserne ikke skæres for snævert, således at man f.eks. undgår, at en detailbutik beliggende tæt på en nattelivszone bliver ”op-tankningssted” på vej ind i en nattelivszone.

Justitsministeriet bemærker, at den enkelte politikreds kan udpege nattelivszoner i områder, hvor der er en tæt koncentration af natklubber, barer, caféer og lignende med en åbningstid efter kl. 24, og hvor udpegningen af en nattelivszone vurderes at være egnet til at imødegå lovovertrædelser i aften- og nattetimerne, jf. politilovens § 6 b, stk. 2, jf. stk. 1. Den præcise afgrænsning af nattelivszonen fastlægges således af den enkelte politikreds.

Danmarks Restauranter og Caféer foreslår som alternativ eller supplement til nærværende lovforslag, at der foretages en generel ændring af reglerne for salg af alkohol, således at alle former for salg af alkohol efter kl. 24 – både inden for og uden for nattelivszoner – vil kræve en alkoholbevilling. Danmarks Restauranter og Caféer fremhæver, at et generelt krav om alkoholbevilling vil være et effektivt reguleringsværktøj, hvor kommunerne nemmere vil kunne gribe ind over for virksomheder, der f.eks. udviser uansvarlig virksomhedsdrift.

Justitsministeriet bemærker, at der vil være tale om en ordning på Erhvervsministeriets område, og at forslaget falder uden for rammerne for nærværende lovforslag.

5. Forbud mod ikke-nødvendig kørsel i nattelivszoner

Hjælp Voldsofre udtrykker en generel bekymring for foranstaltninger, der gør indgreb i borgernes adgang til at færdes frit, men finder, at de konkrete hensyn, der ligger bag forbuddet mod ikke-nødvendig kørsel, skaber belæg for den foreslåede ordning. Hjælp Voldsofre bemærker endvidere, at

foreningen – på baggrund af erfaringer med dansk politi – har tillid til, at politiet ved, hvornår et givent køretøj er omfattet af forbuddet.

Horesta bakker op om lovgivning, der kan forhindre ikke-nødvendig kørsel i nattelivszone, herunder forbyde de såkaldte ”muskelbiler”. Horesta bemærker i den forbindelse, at virksomhederne og ”Natteværterne” i København har erfaringer med, at der overvejende sker salg af narkotika fra disse ”muskelbiler”, som i øvrigt kører rundt med høj fart, navnlig i Indre By i København.

Dansk Erhverv støtter op om forslaget og henviser bl.a. til, at ”muskelbiler” kan være til støjgene for beboerne, ligesom der er set eksempler på, at bilerne har været en direkte kilde til konfliktoptrapning.

Arbejdsgiverforening for persontransport (ATAX) bemærker, at det med fordel kan indarbejdes i lovforslaget, at professionel kørsel, herunder taxakørsel, ikke er omfattet af forbuddet mod ikke-nødvendig kørsel efter den foreslåede bestemmelse i § 6 f, stk. 1, 1. pkt.

Justitsministeriet bemærker, at det fremgår direkte af den foreslåede bestemmelse i § 6 f, stk. 4, at forbuddet ikke omfatter erhvervsmæssig kørsel. Det fremgår endvidere af pkt. 3.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at bestemmelsen vil indebære, at f.eks. taxakørsel eller erhvervsmæssig udbringning ikke omfattes af forbuddet mod ikke-nødvendig kørsel.

6. Bortvisning af uromagere fra nattelivszone

Hjælp Voldsofre anfører, at politiet bør udvise forsigtighed med at udstede et påbud efter den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 e, da det kan være vanskeligt at danne sig et overblik over, hvem der er den udfarende person, og hvem der er offeret i en given situation.

SSP-Samrådet er positivt stemt over for forslaget om at give politiet mulighed for at udstede påbud om bortvisning under visse betingelser, men bemærker, at et påbud bør være velbegrundet. Endvidere anfører SSP-Samrådet, at hvis påbuddet gælder for en længere periode end til kl. 5 den følgende morgen, bør den pågældende kunne få indsigt i begrundelsen samt mulighed for at klage.

Justitsministeriet bemærker, at det følger af den foreslåede § 6 e, stk. 2, at et påbud gælder fra tidspunktet for udstedelsen og indtil kl. 5. Dette

indebærer, at det ikke efter bestemmelsen er muligt at udstede et påbud, der gælder for en længere periode end til kl. 5 den følgende morgen. Justitsministeriet bemærker endvidere, at det fremgår af pkt. 3.3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at udstedelsen af et påbud efter den foreslåede bestemmelse vil udgøre en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Dette indebærer bl.a., at adressaten for afgørelsen efterfølgende kan forlange at få en skriftlig begrundelse, jf. forvaltningslovens § 23.

Det Kriminalpræventive Råd (DKR) er betænkelig ved forslaget, fordi betingelserne for at meddele et påbud synes uklare, ligesom det er retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at politiet ud fra et politifagligt skøn kan bortvise en person fra en nattelevszone indtil kl. 5, uden at den pågældende har begået en strafbar handling.

Som det fremgår af pkt. 3.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, finder Justitsministeriet, at politiet bør gives mulighed for at bortvise potentielle uromagere og voldsparate personer fra nattelevszoner i tide med henblik på at forebygge overfald eller anden voldelig adfærd i nattelevet. Justitsministeriet bemærker, at betingelserne for at udstede et påbud efter den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 e, stk. 1, i det væsentligste svarer til betingelserne for at meddele påbud efter politilovens § 5, stk. 2, som også giver politiet mulighed for at bortvise personer. Det er således efter begge bestemmelser en forudsætning, at påbuddet sker med henblik på at afværge fare for forstyrrelse af den offentlige orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed. Den foreslåede § 6 e adskiller sig dog fra et påbud efter politilovens § 5, stk. 2 ved, at bortvisning gælder frem til kl. 5 den følgende morgen, hvilket ikke er muligt efter § 5, stk. 2. Det bemærkes endvidere, at udstedelsen af et påbud efter den foreslåede bestemmelse kræver, at politiet vurderer, at mindre indgribende midler ikke skønnes at være tilstrækkelige for at afværge den konkrete fare, jf. også pkt. 3.3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Dansk Erhverv og Horesta er positive over for forslaget. Horesta bemærker dog, at det på intet tidspunkt må være de enkelte serveringssteder, der pålægges at håndhæve et påbud udstedt af politiet.

Justitsministeriet bemærker, at det – på samme måde som ved øvrige påbud efter politiloven eller ordensbekendtgørelsen – alene er politiets opgave at håndhæve et påbud udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i politilovens § 6 e, stk. 1.

7. Særvilkår om økonomisk kontrol

Institut for Menneskerettigheder bemærker, at den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 57 a, hvorefter der indføres et nyt særvilkår om økonomisk kontrol, udgør en begrænsning i de berørte borgeres ret til ejendom efter artikel 1 i 1. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) og et indgreb i retten til respekt for privatlivet efter artikel 8 i EMRK, herunder retten til selvbestemmelse og personlig autonomi. Institut for Menneskerettigheder bemærker i den forbindelse, at det ikke fremstår klart, hvordan et særvilkår om økonomisk kontrol kan virke resocialiserende og kriminalitetsforebyggende i forhold til den type kriminalitet, som kan give anledning til et særvilkår, herunder voldskriminalitet. Institut for Menneskerettigheder finder det endvidere problematisk, at det af lovbemærkningerne fremgår, at den dømte som udgangspunkt skal underlægges økonomisk kontrol, når de objektive betingelser er opfyldt. Det medfører en generel formodning for, at den dømtes rettigheder begrænses, uden at det vurderes at være påkrævet for at undgå recidiv. Institut for Menneskerettigheder anbefaler på den baggrund, at særvilkåret om økonomisk kontrol fastsættes ud fra en konkret vurdering af, om et sådant vilkår vil være hensigtsmæssigt.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater og **SSP-Samrådet** finder det betænkeligt at indføre et nyt særvilkår om økonomisk kontrol, der skal finde anvendelse i forhold til utryghedsskabende kriminalitet, idet der ikke synes at være en forståelig sammenhæng mellem forseelsen og sanktionen. SSP-Samrådet påpeger, at sanktionen i stedet bør målrettes unge, hvor det er den pågældendes økonomiske situation, der er årsagen til den kriminelle handling.

Nærværende lovforslag har bl.a. til formål at sætte ind over for utryghedsskabende kriminalitet. Dette skal bl.a. ske ved at iværksætte en tidlig og målrettet indsats over for unge, der udviser kriminelle tendenser, så de kommer ud af den kriminelle løbebane.

Som det fremgår af pkt. 3.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det regeringens opfattelse, at retssystemet i endnu højere grad kan bidrage til at resocialisere unge mennesker, der står på kanten til at fortsætte en kriminel tilværelse. Det kan bl.a. ske ved, at den unge understøttes i og vejledes om væsentlige livsforhold, herunder økonomiske forhold. Formålet med forslaget om at indføre et nyt særvilkår om økonomisk kontrol er således navnlig at sikre, at den unge, der bliver dømt for visse former for

utryghedsskabende kriminalitet, i forbindelse med sit møde med retssystemet støttes i at leve på en økonomisk ansvarlig og hensigtsmæssig måde og derved skabe bedre forudsætninger for, at den unge fravælger et liv med kriminalitet, når den betingede dom og særvilkåret om økonomisk kontrol ophører. Samtidig vil vilkåret signalere, at der er klare rammer for acceptabel adfærd. At have styr på sine økonomiske forhold er et godt fundament for en mere stabil livsførelse, som kan bidrage til, at den unge ikke falder tilbage i kriminalitet. Det foreslåede særvilkår har således et resocialiserende og kriminalitetsforebyggende sigte.

Om betingelserne for at fastsætte et særvilkår om økonomisk kontrol er opfyldt vil altid bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde. Justitsministeriet kan i den forbindelse henvise til pkt. 3.5.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, hvoraf det fremgår, at domstolene undtagelsesvist kan undlade at fastsætte vilkåret som led i en betinget dom, selvom betingelserne for at fastsætte vilkåret i øvrigt er opfyldt. Det indebærer, at der skal foretages en konkret vurdering af, hvorvidt betingelserne er opfyldt, og hvorvidt der undtagelsesvist ikke findes grundlag for at fastsætte vilkåret. Som eksempel på en situation, hvor domstolene kan undlade at fastsætte vilkåret, nævnes at den unge har særdeles gode personlige forhold, f.eks. fordi den pågældende er i fast arbejde med stabil lønindkomst, ikke tidligere er straffet, og der i øvrigt ikke vurderes at være risiko for recidiv.

På denne baggrund er det Justitsministeriets vurdering, at den foreslåede ordning på tilstrækkelig vis sikrer, at særvilkåret om økonomisk kontrol idømmes på baggrund af en konkret vurdering, herunder på baggrund af den dømtes personlige forhold mv.

Det Kriminalpræventive Råd (DKR) anerkender behovet for, at unge understøttes i og vejledes om økonomiske forhold for dermed at skabe bedre forudsætninger for, at unge får et liv på den rette side af loven. DKR bemærker dog, at kontrol og mistillid kan anspore den unge til at omgå kontrollen, f.eks. ved at stifte kontantgæld til de forkerte personer, og at der således er risiko for, at de økonomiske forhold forværres, og at vilkåret får den modsatte effekt i forhold til det ønskede.

Hjælp Voldsofre anerkender, at der skal iværksættes de fornødne foranstaltninger for at resocialisere en ung, der har begået kriminalitet. Hjælp Voldsofre foreslår, at særvilkåret kaldes noget andet end ”økonomisk kontrol” og foreslår i stedet, at der anvendes ord som ”vejledning” eller lignende.

Justitsministeriet har noteret sig forslaget. Da særvilkåret om økonomisk kontrol bl.a. indebærer, at kriminalforsorgen skal godkende økonomiske dispositioner, der overstiger en af retten fastsat beløbsgrænse, finder Justitsministeriet det mest korrekt, at særvilkåret benævnes ”økonomisk kontrol”, om end det bagvedliggende formål med vilkåret navnlig er at vejlede og støtte den unge i at leve på en økonomisk mere hensigtsmæssig måde, således at den unge motiveres til at leve en kriminalitetsfri tilværelse fremadrettet.

8. Udvidelse af adgang til at udøve vagtvirksomhed på offentligt område

Det Kriminalpræventive Råd (DKR) erklærer sig enig i Justitsministeriets vurdering af, at det generelt bør være en politimæssig opgave at udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang. DKR finder imidlertid, at det kan give god mening af øge mængden af vagter de steder, der er plaget af kriminalitet og utryghed såsom på jernbanestationer. DKR understreger, at vagternes rolle – i tråd med lovforslaget – alene bør være tryghedsskabende og observerende.

SSP-Samrådet og **Hjælp Voldsofre** støtter op om forslaget og ser det som et positivt tiltag, at private vagtvirksomheder får mulighed for at udøve vagtvirksomhed på jernbanestationer.

Vagt- og Sikkerhedsfunktionærenes Landssammenslutning har forståelse for det politiske ønske om at udvide private vagtvirksomheders adgang til at udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er offentlig adgang, men bemærker, at det bør følges af en række nye lovkrav til sikkerhed, autorisation, uddannelse mv.

Justitsministeriet bemærker, at lovforslaget alene indeholder forslag om at give private vagtvirksomheder mulighed for at udøve vagtvirksomhed på jernbanestationer, og det er Justitsministeriets vurdering, at det fortsat generelt bør være en politimæssig opgave at udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang. For så vidt angår ønsket om yderligere krav til bl.a. uddannelse af vagter og autorisationer finder Justitsministeriet ikke, at det vurderes relevant i lyset af, at der med nærværende lovforslag alene lægges op til en snæver undtagelse til udgangspunktet om, at en autorisation til at udøve vagtvirksomhed ikke omfatter adgang til at udøve vagtvirksomhed på steder, hvortil der er almindelig adgang.

DSB bemærker, at definitionen af en ”jernbanestation” i udkastet til lovforslag kan skabe tvivl om, hvorvidt vagtvirksomheden alene må udøves på selve stationsområdet, eller om vagtvirksomheden f.eks. også kan ske på forpladser eller ved øvrige adgangsveje til stationer. DSB foreslår derfor, at begrebet ”jernbanestation” i stedet defineres i overensstemmelse med jernbanelovens § 41, som fastsætter det område, hvor bl.a. DSB kan fastsætte ordens- og sikkerhedsbestemmelser.

Justitsministeriet har på baggrund af høringssvaret præciseret i lovforslagets specielle bemærkninger til § 3, nr. 1, at udtrykket ”jernbanestationer” skal forstås i overensstemmelse med jernbanelovens § 41, og at vagtvirksomheden herefter vil kunne udøves på f.eks. forpladser eller ved adgangsveje til stationer.

Vagt- og Sikkerhedsindustrien (DI) bemærker, at lov om vagtvirksomhed trænger til en gennemgribende opdatering, da hovedloven er fra 1986, og at en sådan opdatering af loven med fordel kan ske i forbindelse med nærværende lovforslag. I forhold til det konkrete lovforslag anføres det, at Vagt- og Sikkerhedsindustrien (DI) ser positivt på forslaget om at udvide området for udøvelse af privat vagtvirksomhed, således at området udvides til at omfatte jernbanestationer, ligesom Vagt- og Sikkerhedsindustrien (DI) gerne imødeser flere forslag om at udvide private vagtvirksomheders mulighed for at udøve vagtvirksomhed på offentlige steder.

For så vidt angår ønsket om, at der foretages en opdatering af lov om vagtvirksomhed, har Justitsministeriet noteret sig ønsket. Justitsministeriet finder dog, at det falder uden for rammerne af nærværende lovforslag at foretage en mere omfattende revision af lov om vagtvirksomhed.

9. Ændring af servicelovens regler om forældreplæg og børne- og ungeplæg

Hjælp Voldsofre og SSP-Samrådet støtter op om en ændring af bestemmelserne om forældreplæg og børne- og ungeplæg.

Børne- og Kulturchefforeningen og **Kommunernes Landsforening (KL)** anfører bl.a., at foreningerne støtter intentionen om at sikre ro og orden i lokalsamfundet og andre offentlige steder. Foreningerne anfører endvidere, at det ikke er hensigtsmæssigt, at det er kommunerne, der skal foretage en vurdering af, om barnet eller den unge har udvist en utryghedsskabende adfærd efter de foreslåede bestemmelser i servicelovens § 57 a, stk.

2, nr. 3, og § 57 b, stk. 2, nr. 3, og opfordrer til, at det i stedet er politiet, der skal foretage denne vurdering. Foreningerne henviser bl.a. til, at politiet som regel er den myndighed, der først får kendskab til børns og unges utryghedsskabende adfærd, ligesom politiet er i kontakt med borgere, der henvender sig til politiet angående utryghedsskabende adfærd i lokalområdet. Foreningerne opfordrer endvidere til, at det er politiet, der skal sikre, at et børne- og ungepålæg efterleves. For så vidt angår forslaget om at justere handlepligten efter den nugældende servicelovs § 57 a, stk. 3, nr. 4, og § 57 b, stk. 3, nr. 2, således at et barn eller en ung kan pålægges at være hjemme på et nærmere fastsat tidspunkt eller i et nærmere fastsat tidsrum, bemærker foreningerne bl.a., at det er uklart, hvordan den unge uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren skal kunne indgå aftale om at deltage i familieudflugter, besøg hos venner og familie mv.

For så vidt angår det anførte om, at vurderingen af, om barnet eller den unge har udvist en utryghedsskabende adfærd, bør foretages af politiet, bemærker Justitsministeriet, at det bl.a. fremgår af pkt. 3.7.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at vurderingen af, om barnet eller den unge har udvist en utryghedsskabende adfærd, almindeligvis vil skulle foretages på baggrund af oplysninger fra politiet, SSP-samarbejdet eller lignende. En afgørelse om meddelelse af et forældre-pålæg eller børne- og ungepålæg vil således i almindelighed forudsætte, at kommunen, f.eks. via oplysninger fra politiet, er blevet bekendt med, at barnet har udvist en adfærd på steder, hvortil der er almindelig adgang, der kvalificerer som utryghedsskabende.

Idet det er kommunen, der efter de gældende regler har kompetence til at træffe afgørelser om forældre-pålæg og børne- og ungepålæg efter servicelovens bestemmelser, vurderer Justitsministeriet, at det er mest hensigtsmæssigt, at det er kommunen, der samlet vurderer, om alle betingelserne for at meddele et forældre-pålæg eller børne- og ungepålæg er opfyldt, herunder om der foreligger oplysninger om, at barnet eller den unge har udvist en utryghedsskabende adfærd, og om barnets eller den unges udvikling på den baggrund vurderes at være i fare. Det bemærkes i den forbindelse, at vurderingen af, om barnet eller den unge har udvist en utryghedsskabende adfærd, ikke ses at adskille sig væsentligt fra den vurdering, som kommunen i dag skal foretage af, om barnet eller den unge har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer efter servicelovens § 57 a, stk. 2, nr. 3, og § 57 b, stk. 2, nr. 3. Begrebet »alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer« dækker f.eks. over problemer, som kommer til udtryk gennem udadreagerende adfærd eller anden bekymrende adfærd i skolen eller på arbejdspladsen eller problemer, der på andre måder kommer til udtryk i det offentlige rum, f.eks.

ved truende adfærd i grupperingsmæssige sammenhænge, jf. Folketingstidende 2008-2009, Tillæg A, side 3339. Som det også fremgår af pkt. 3.7.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, er det således Justitsministeriets vurdering, at utryghedsskabende adfærd hos et barn eller en ung efter omstændighederne kan være omfattet af de eksisterende regler om, at et forældrepålæg eller børne- og ungepålæg f.eks. forudsætter oplysninger om, at barnet eller den unge har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer. Formålet med at indføre utryghedsskabende adfærd som en betingelse, der kan føre til et forældrepålæg eller børne- og ungepålæg, er således navnlig at tydeliggøre i loven, at utryghedsskabende adfærd også udgør en reel fare for udviklingen hos børn og unge.

For så vidt angår det anførte om, at det bør være politiet, der sikrer, at børne- og ungepålægget efterleveres, bemærkes det, at kommunen efter gældende ret har mulighed for i relevant omfang at anmode politiet om bistand, jf. servicelovens § 57 b, stk. 8, idet det dog bemærkes, at kommunen har ansvaret for, at bl.a. afgørelser om børne- og ungepålæg fuldbyrdes. Justitsministeriet finder imidlertid ikke, at fuldbyrdelse af sociale foranstaltninger, herunder børne- og ungepålæg, er en politimæssig opgave. Det udelukker dog ikke, at der i forbindelse med konkrete situationer vil kunne være behov for bistand fra politiet i forhold til at gennemføre et børne- og ungepålæg.

For så vidt angår det anførte om, at det er uklart, hvordan den unge uden samtykke fra forældremyndighedsindehaveren skal kunne indgå aftale om at deltage i familieudflugter mv., bemærker Justitsministeriet, at bemærkningen har til formål at præcisere, at det forhold, at en ung pålægges at "være hjemme" på et nærmere fastsat tidspunkt eller i et nærmere fastsat tidsrum, ikke indebærer, at den unge per definition skal opholde sig på den fysiske afgrænsede enhed, som familiens bopæl udgør, jf. også Velfærdsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 5 fra Folketingets Socialudvalg af 17. marts 2009 til L 114.

Børns Vilkår, Red Barnet, Socialpædagogerne, Det Kriminalpræventive Råd (DKR) og Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD) støtter ikke forslaget om en ændring af bestemmelserne om forældrepålæg og børne- og ungepålæg og anfører bl.a., at kommunerne har været tilbageholdende med at anvende muligheden for at anvende pålæg, og at det er tvivlsomt, om de foreslåede ændringer vil blive anvendt i praksis. Endvidere anføres det, at forældre- og børne- og ungepålæg ikke vurderes at være et egnet middel til bl.a. at bryde med børns og unges utryghedsskabende adfærd, ligesom det kan være vanskeligt for forældrene at

sikre, at barnet eller den unge efterkommer handlepligterne i et pålæg. Der efterspørges i stedet en forebyggende og social indsats på gadeplan, i fritidsklubber mv. og i tæt samarbejde med forældrene.

Institut for Menneskerettigheder og **Red Barnet** anfører bl.a., at der ved vurderingen af, om et barn eller en ung har udvist en utryghedsskabende adfærd efter de foreslåede bestemmelser i servicelovens § 57 a, stk. 2, nr. 3, og § 57 b, stk. 2, nr. 3, kan lægges vægt på mange forskelligartede og uafgrænsede forhold, og det gør det vanskeligt for barnet eller den unge at forudsige, hvornår den pågældende udviser en utryghedsskabende adfærd, der kan give anledning til et pålæg. Kommunen er således overladt et vidt skøn, som kan skabe risiko for en vilkårlig anvendelse af bestemmelsen i praksis. Institut for Menneskerettigheder anbefaler på den baggrund, at det i lovforslaget tydeliggøres, hvornår der er tale om en utryghedsskabende adfærd. Institut for Menneskerettigheder anbefaler endvidere, at der indføres et krav om, at barnet eller den unge skal være gjort opmærksom på, at den pågældende i en bestemt situation har udvist en utryghedsskabende adfærd, som ved en gentagelse af samme adfærd vil kunne medføre et pålæg.

For så vidt angår det anførte om, at kommunen er overladt et for vidt skøn i forhold til vurderingen af, om et barn eller ung har udvist en utryghedsskabende adfærd, bemærker Justitsministeriet, at den omstændighed, at et barn eller en ung har udvist en utryghedsskabende adfærd ikke automatisk fører til, at der meddeles et forældreplæg eller et børne- og ungeplæg. Den omstændighed, at et barn eller en ung har udvist en utryghedsskabende adfærd på et sted, hvortil der er almindelig adgang, kan imidlertid være en indikator på, at barnets eller den unges udvikling er i fare, hvilket er en betingelse for at meddele plæg. Efter Justitsministeriets opfattelse vil det bero på en konkret og samlet vurdering, om den adfærd, som et barn eller en ung har udvist, vurderes at være utryghedsskabende, og om adfærden dermed kan være udtryk for, at barnets eller den unges udvikling er i fare. Der kan således efter Justitsministeriets opfattelse ikke angives en udtømmende opregning af, hvornår en adfærd må betegnes som utryghedsskabende, men der er bl.a. i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 4, nr. 3, givet en række eksempler på adfærd, der almindeligvis kvalificerer som utryghedsskabende.

Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at der er tale om en skøns-mæssig vurdering, der ikke adskiller sig væsentligt fra den vurdering, som kommunen allerede i dag skal foretage af, om barnet eller den unge har alvorlige adfærds- eller tilpasningsproblemer efter servicelovens § 57 a, stk.

2, nr. 3, og § 57 b, stk. 2, nr. 3. Det fremgår bl.a. af pkt. 365 i vejledning nr. 9142 af 26. februar 2019 om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier, at det er en vurderingssag, om barnets eller den unges adfærdsmæssige problemer har en tyngde og en karakter, der begrundet anvendelse af ungepålæg. På denne baggrund finder Justitsministeriet ikke grundlag for at foretage ændringer i lovforslaget på dette punkt.

For så vidt angår forslaget om, at der indføres et krav om, at barnet eller den unge skal være gjort bekendt med, at den pågældende har udvist en adfærd, som er utryghedsskabende, således at der først kan træffes en afgørelse om pålæg ved en gentagelse af adfærden, bemærker Justitsministeriet, at der – forinden en afgørelse om forældreoplysning eller børne- og ungeoplysning træffes – som udgangspunkt skal finde en samtale sted med barnet eller den unge, jf. servicelovens § 48, stk. 1. Formålet med samtalen er bl.a., at der bliver taget hensyn til barnets eller den unges egen opfattelse af situationen, og samtalen skal således klarlægge den pågældendes holdning til den påtænkte afgørelse, jf. pkt. 146 i vejledning nr. 9142 af 26. februar 2019 om indsatser og særlig støtte til børn og unge og deres familier. Justitsministeriet bemærker endvidere, at det fremgår af pkt. 3.7.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at det forudsættes, at forældreoplysning og børne- og ungeoplysning ikke meddeles som følge af et enkeltstående tilfælde, og at et pålæg således almindeligvis vil forudsætte, at barnet eller den unge flere gange har udvist en utryghedsskabende adfærd. Justitsministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovforslaget på dette punkt.

Børns Vilkår og Foreningen af Døgn- og Dagtilbud for udsatte børn og unge (FADD) efterspørger generelt, at der bliver foretaget en evaluering af kommunernes anvendelse af forældreoplysning og børne- og ungeoplysning, hvor der bl.a. kan evalueres på, om pålæggene har en forebyggende effekt, og hvilke konsekvenser det har for parterne, når der bliver truffet afgørelse om manglende efterlevelse af pålæg.

Justitsministeriet har noteret sig ønsket og bemærker, at en sådan generel evaluering falder uden for rammerne af nærværende lovforslag.

10. Økonomiske konsekvenser

Den Danske Dommerforening anfører, at lovforslaget vil medføre flere sager ved domstolene, idet lovforslaget bl.a. indeholder et forslag om forbud og skønsprægede afgørelser, der er belagt med bødeansvar. Det må forudses,

at en ikke uvæsentlig del af politiets afgørelser efterfølgende indbringes for domstolene. Dommerforeningen anfører endvidere, at lovforslaget lægger sig i rækken af flere lovforslag, som Folketinget har vedtaget de seneste år, og som samlet øger belastningen ved domstolene og fører til forlængede sagsbehandlingstider.

Østre Landsret oplyser, at landsretten kan tilslutte sig Dommerforeningens bemærkninger.

Byretterne anfører, at forslaget om at indføre et nyt særvilkår i straffelovens § 57 a vil medføre, at endnu et element i straffastsættelsen skal procederes og indgå i voteringen under en hovedforhandling, og at det – om end i mindre omfang – vil forlænge sagsbehandlingstiden i byretterne.

Domstolsstyrelsen bemærker, at det ikke er muligt at sige noget om antallet af ekstra sager ved domstolene.

Justitsministeriet har noteret sig synspunkterne og bemærker, at lovforslaget efter Justitsministeriets vurdering kan medføre et begrænset antal sager ved domstolene. Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at de foreslåede forbudsregler alene er belagt med bødeansvar, og at sagerne således i udgangspunktet vil kunne afgøres med bødeforelæg. Justitsministeriet bemærker endvidere, at de nærmere rammer for fastlæggelsen af flerårssaftalen for domstolenes økonomi 2023-2026 er ved at blive afklaret. Justitsministeriet finder på den baggrund ikke anledning til at foretage ændringer i lovforslaget på dette punkt.

Ankestyrelsen har ikke har indholdsmæssige bemærkninger. For så vidt angår de økonomiske forhold skønner Ankestyrelsen, at lovforslaget kun giver anledning til et beskedent antal flere klagesager i forhold til i dag.

11. Øvrige

LGBT+ og **KVINFO** anfører, at der bør iværksættes en undersøgelse af, hvordan utryghed og udsathed for kriminalitet i nattelivet fordeler sig på køn, seksuel orientering, kønsidentitet mv. KVINFO anbefaler endvidere, at der foretages en vurdering af lovforslagets ligestillingsmæssige konsekvenser.

For så vidt angår ønsket om iværksættelse af en undersøgelse har Justitsministeriet noteret sig ønsket. Justitsministeriet kan oplyse, at ministeriet i

foråret 2022 offentliggør en tryghedsundersøgelse, der er en videreførelse af Rigspolitiets tidligere tryghedsundersøgelser, hvor borgerne i landets kommuner og SUB-områder spørges til deres grundlæggende tryghed i deres nabolag. I undersøgelsen foretages som noget nyt sammenligninger af mænd og kvinders tryghed. Hvad angår eventuelle ligestillingsmæssige konsekvenser, finder Justitsministeriet, at en nærmere vurdering heraf ikke er relevant for nærværende lovforslag.

Færøernes Landsstyre bemærker, at lovgivningen om vagtvirksomhed er et overtaget sagsområde, som henhører under de færøske myndigheder.

Justitsministeriet har på baggrund af høringssvaret foretaget en ændring af lovforslagets § 7, således at det nu fremgår af stk. 3, at det alene er lovens § 1, som lægger op til ændringer i lov om politiets virksomhed, der ved kongelig anordning helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

III. Lovforslaget

I forhold til det udkast til lovforslag, der har været i høring, er der – ud over de ændringer, der fremgår ovenfor – i det fremsatte lovforslag foretaget følgende indholdsmæssige ændringer:

- Der er foretaget en ændring af den foreslåede bestemmelse i § 6 f, stk. 2, i politiloven, således at det er rigspolitichefen og ikke justitsministeren, der er afgørelsesinstans i de tilfælde, hvor politiet og vejmyndigheden ikke kan opnå enighed om at undtage veje fra forbuddet mod ikke-nødvendig kørsel i nattelivszone. Endvidere er det tilføjet til pkt. 3.4.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger, at det forudsættes, at der, forinden rigspolitichefen træffer afgørelse, indhentes en vejledende udtalelse fra Transportministeriet om de trafikale hensyn, der gør sig gældende for den pågældende vej og det omkringliggende område.
- Det er i pkt. 3.4.3.2.1 til lovforslagets almindelige bemærkninger præciseret, at den foreslåede ordning, hvorefter kriminalforsorgen skal godkende økonomiske dispositioner over den af retten fastsatte beløbsgrænse, tillige omfatter leasingaftaler, hvor den månedlige ydelse falder under beløbsgrænsen, men hvor den samlede tilbagebetaling over bindingsperioden overstiger den fastsatte beløbsgrænse.

- Der er i pkt. 3.4.3.2.2 til lovforslagets almindelige bemærkninger foretaget visse præciseringer af Gældsstyrelsens kompetence til at træffe afgørelser om henholdsvis afdragsordninger og lønindeholdelse.
- Der er i lovforslagets § 5 indsat et forslag til en konsekvensændring af § 94 i lov om fuldbyrdelse af straf m.v. med det formål at indføre hjemmel til, at kriminalforsorgen gennemfører særvilkåret om økonomisk kontrol efter den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 57 a.

Der er derudover foretaget en række ændringer af ren lovteknisk eller korrekturmæssig karakter.